

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی اساطیر ایزدان ایران باستان و خدایان مجمع ولادیمیر اسلاو شرقی

محل انتشار:

دوماهنامه پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 4، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

یگانه شیخ الاسلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر

خلاصه مقاله:

هندواروپاییان اقوامی بودند که هزاران سال قبل از میلاد مسیح از سرزمین های شمالی آسیا و اروپای شرقی به مناطق جنوب، جنوب شرقی و جنوب غربی کوچ کردند. این مهاجرت در بازه ی زمانی طولانی و در قالب گروه های مختلف صورت پذیرفت. آخرین گروه از مهاجران هندواروپایی، اسلاوها و هندوایرانیان بودند که هرکدام طی مراحل به سرزمین های جدید خود رسیدند. خاستگاه مشترک این اقوام ناخودآگاه زمینی اشتراک فرهنگی و اساطیری میان آنان را موجب شد و کهن الگوهای جمعی این اقوام را تحت تاثیر اقوام بومی هر منطقه متبلور کرد. لذا تشابهات زبانی و مفهومی بسیاری میان خدایان اسلاو شرقی و ایزدان ایران باستان وجود دارد. این اساطیر که بیشتر در قالب روایت های شفاهی و داستان های عامیانه منتقل شده اند؛ سرانجام در دوره ای به صورت سازمان یافته و منظم معرفی گشتند. این سازمان یافتگی در اساطیر ایرانمهرهون تدوین و کتابت اوستا در قرون اولیه ی اسلامی؛ و در اساطیر اسلاو ماحصل تلاش شاهزاده ولادیمیر کیف برای جمع آوری و تنظیم باورهای باستانی مردم خود در قرون نهم و دهم میلادی است. با بررسی ویژگی های شخصیت خدایان مجمع ولادیمیر و ایزدان ایرانی، در عین برخورد با تفاوت های بسیار؛ به اشتراکات چشمگیری برمی خوریم که گویای تاثیر و اثر این دو فرهنگ و قومیت بر یکدیگر هستند.

کلمات کلیدی:

هندواروپاییان، اسطوره، ایزدان ایران باستان، اسلاو، مجمع خدایان ولادیمیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1005254>

